XXI. évf. 5. szám 2009. szeptember-október

MARANA THA

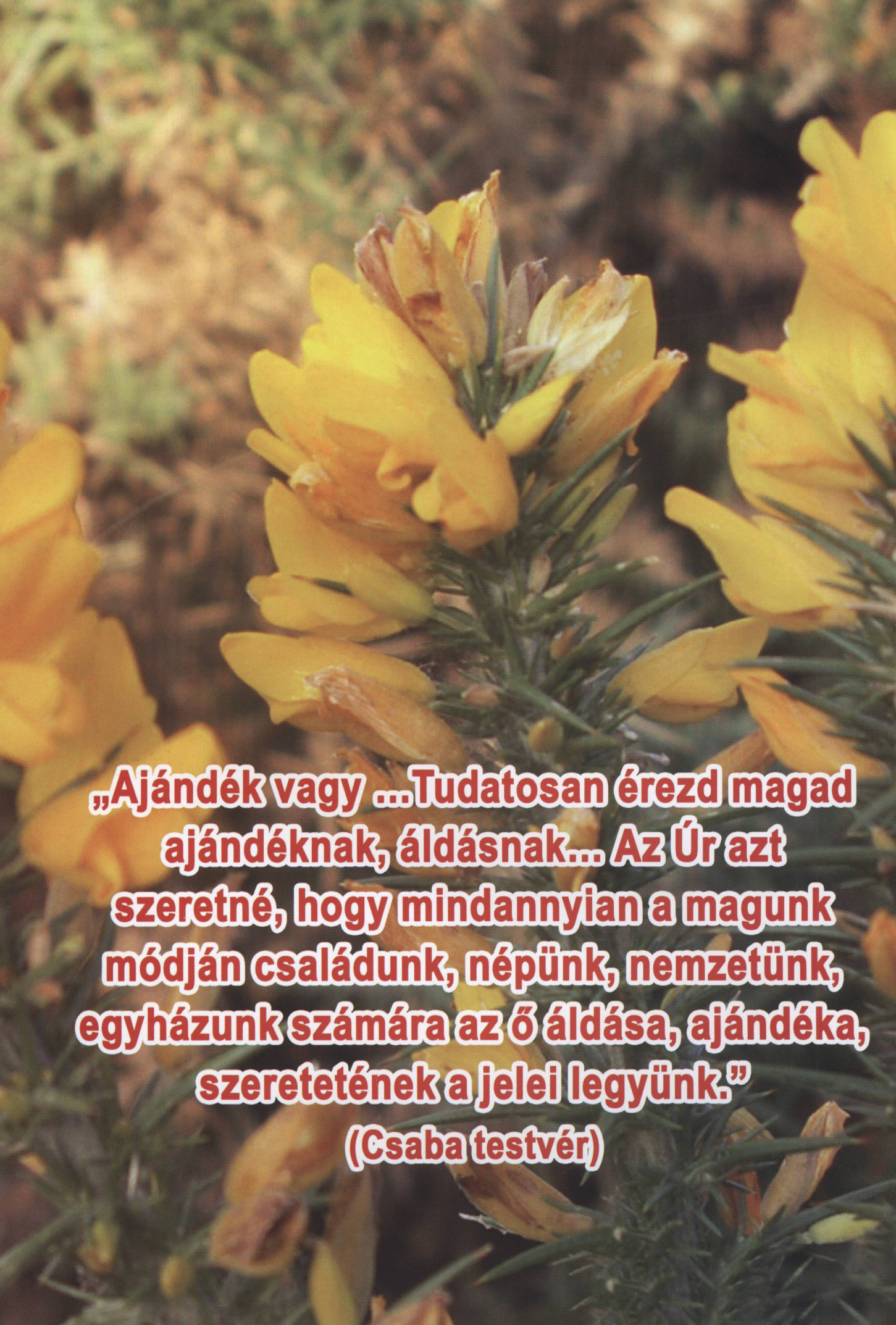
Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Csaba testvér: Minden Isten ajándéka

Michael H. Brown: Ha egy prófécia sokáig nem teljesül

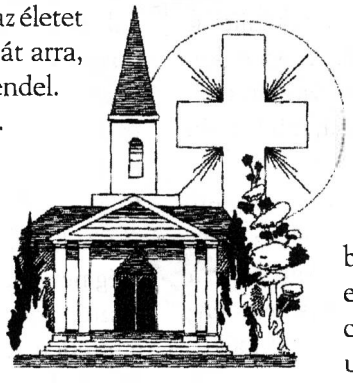
„Ajándék vagy ...Tudatosan érezd magad ajándéknak, áldásnak... Az Úr azt szeretné, hogy mindannyian a magunk módján családunk, népünk, nemzetünk, egyházunk számára az ő áldása, ajándéka, szeretetének a jelei legyünk.”

(Csaba testvér)

"Benne élünk, mozgunk és vagyunk"

(ApCsel 17,28)

Az egész univerzum középpontja Jézus Krisztus. Az Atya *„mindent általa és érte teremtett"* (Kol 1, 46) – írja Pál. A millió természeti törvénynek forrása van: Isten! Ha az ember érzi magában a bomlás, vagy összeomlás folyamatát, nincs elveszve, ha felismeri Istenben az újrarendeződés lehetőségét. Exupery azt írja a „Citadellá"-ban: *„Az arab fejedelem így szólt fiához: én csak azt mentem meg, ami meg tud valósulni, aki képes háza belső udvara körül szerveződni – ahogy a cédrus is magja körül épül fel, és saját határai között találja meg kibontakozását."* – **Hogy miért kell rendeződni?** Mert a bűn szétszakította azt, ami egybetartozik. Mert a belső egység az élet feltétele. Aki hisz Istenben, az magát az életet fogadja be, Isten életét, és elkötelezi magát arra, hogy a megtalált kincsnek mindent alárendel. A Biblia számos példával állítja ezt elénk.

1. Amikor a pogány bálványkultusz papja – Amacja – Ámosz prófétát elküldte, öntudatosan így felelt: *„Engem maga az Úr hívott meg és küldött a néphez"* (Ámosz 7,14). – **Miért küldte Isten a prófétát?** Mert Ő Atya, aki szereti gyermekeit. Mert a bálványimádás rendetlenség, ami rombol. Ezért vissza kell térni az élet forrásához: Istenhez. Újra kell rendezni a Vele való kapcsolatot. – **Ma miért küld Isten prófétákat?** Ugyanabból a célból, mint az Ószövetségben. Hogy a bálványimádásból, a közönyből, a romlásból magához térítse az embert. Mert a világ középpontja ma is az Isten! Benne van a cél, Benne van a jövő. Minden élet Belőle indul és Hozzá tér vissza. Felépülni csak Benne lehet, mert életünk terve Nála van. Belső egységünket csak Istenben találhatjuk meg. – Mivel az ember szabad, a prófétai szót el is utasíthatja, ahogy Ámoszt elküldte Amacja. Erről ír Weöres Sándor a „Merülő Saturnus"-ban: ...elkergették a papot, a királyt, a bölcset, a költőt, és a nyáj *„rohan a szakadékba, melynek túlsó partja nincs."* Az emberek nem akarják meghallgatni azokat, akik lelkiismeretre, felelősségre, szeretetre intenek.

2. Pál apostol az Úrral való egység fontosságára utal az efezusi levélben (Ef 1,3-10). Az Atya *„Krisztusban, mint Főben egyesít mindent, ami a mennyben és a földön van."* – *„Szeretetből arra rendelt, hogy Krisztus által fogadott gyermekeivé legyünk."* – Jézus nemcsak hív az egységre, hanem önmagát adja, hogy Általa egyek legyünk Istennel. Hogyan történik ez? Jézus magát adja az Eucharisztiában, az Igében, a szenvedő testvérben, az imában, a szeretet cselekedeteiben. Ezek által lehetünk egyek Istennel mindennap. *„Ha magadba zárkózol"* – írja Roger Schutz – *„hogyan ismerhetnéd meg Isten szétáradó sugárzását? Isten túl káprázta tó, hogy láthassuk..."* De ha befogadjuk Őt mindennap az Eucharisztiában, az Igében, a testvérben, akkor mindennap felfogunk belőle valamit, mindennap megéljük Vele az egységet.

3. Amikor Jézus elküldte apostolait, hatalmat adott nekik gyógyítani, szabadítani és tanítani (Mk 6,7-13). Egyszóval az egész embert gyógyítani. Aki nem gyógyult meg személyiségében, az nem képes a közösségre, nem tud egységre lépni környezetével, vagy imacsoportjával. Ha nincs egység, lehetnek ugyan szép imaórák, névnapi ünneplések, közösségi alkalmak, de nem jön létre az az egység, amely befogadhatná Jézus hatalmát. Aki nem gyógyult meg lelkileg, az mindig kész támadni, szavakat félreérteni, megsértődni, haragudni. Ezért lelkiismeretvizsgálatra indít bennünket Jézus: – **Odaadtam-e szívemet a Szentléleknek, hogy gyógyítsa meg belső sérüléseimet? – Kértem-e Jézust, hogy adjon erőt legyőzni a kritizálásaimat, nehezteléseimet, féltékenységemet? – Keresem-e a lelki egységet a szeretetben családtagjaimmal, imacsoportom tagjaival? – Tudok-e megbocsátani, újrakezdeni, hogy az egységet felépítsem környezetemmel?**

Ezek olyan kérdések, amelyeket minden kereszténynek tisztáznia kell, ha igazi lelki életet akar élni. *„Törekedjetek arra, hogy fönntartsátok a lelki egységet... Egy az Isten, mindnyájunk Atyja, aki minden fölött áll, mindent átjár, és mindenben benne van"* (Ef 4,4-6)

Katona István
főszerkesztő

A tökéletesség felé!

II/1. rész

Néhány évvel ezelőtt még három datolyapálmám volt. Itt Budapesten. Igaz, olyanok is voltak, félaraszny iak. Mondanom sem kell, hogy nem szüreteltem róluk. Az én félaraszos datolyapálmáim bizony szégyenkezhettek, elbújhattak volna afrikai húsz-huszonötméteres, gazdaggyümölcsű pálmatestvéreik mellett.

Azért én mégis büszke voltam a pálmáimra. Nagy vagy kicsi, termő vagy terméketlen, mégis csak datolyapálma! Büszke voltam, mindaddig, amíg eszembe nem jutott valami, amit most meg is írok.

Az jutott eszembe, hogy ha ilyen nagy különbség lehet datolyapálma és datolyapálma között, akkor keresztény élet és keresztény élet között is lehet ám különbség. A keresztény életet is növényhez hasonlíthatom. Van vetőmagja: az isteni kegyelem. Az isteni kegyelemből nő azután ki a keresztény élet. Kinő terebélyes fává – vagy csenevész, korcs jószággá, mint az én pálmáim.

Mi az oka annak, hogy keresztény és keresztény, sőt, Istennek szentelt lélek és másik, Istenek szentelt lélek közt gyakran olyan óriási különbség van? Nem a halálos bűn állapotára gondolok. Gondolok mindennapi áldozókra, papokra, szerzetesekre – jószándékú, becsületes, kötelességtudó emberekre, akik között mégis sokszor akkora különbség van! Akadnak, hála Istennek, apostoli, tökéletes lelkek – de valljuk be, akadnak félszeg, nevetséges, nehéz egyéniségek is.

Sok szerzetes, oltáregyesületi tag, karitászhölgy minden tiszteletreméltó jóindulata ellenére valahogy nem olyan, amilyennek lennie kellene. Nem lehet ellene semmi súlyosat felhozni. Nem él szentségtörő módon, akarja az Istent szolgálni. Csak valahogyan minden ferdén áll a kezében, szavai akkor sértenek, mikor a legjobbat akarja, egész magatartása inkább elriaszt az Egyháztól, mintsem hogy vonzana Krisztus felé. Sokszor az ilyen boldog tudatlanságban él, és csak az emberek rosszaságán panaszkodik, máskor szerencsésen rádöbben saját élhetetlenségére és kesereg fölötte.

Ismersz-e ilyeneket, kedves olvasóm? Bizonyára ismersz. Ilyen vagy-e magad is? Azt gondolod, hogy nem, Ők is azt gondolják. Akarsz-e ilyen lenni? Semmi esetre sem. Ha tehát nem akarunk ilyenek lenni, keressük ennek a szomorú jelenségnek az okát.

Hogy a datolyapálmám miért olyan korcs, azt tudom. Már a vetőmag sem volt jó, napsugara sem volt elég, földje sem volt megfelelő. De a mi lelki embereinknél hol a hiba? A vetőmagban, az isteni kegyelemben hiba nem lehet. Máshol kell azt keresnünk. Hiányzik a jó föld, nem elég a lelki műveltségük.

A lelki élet nagymesterei az evangélium nyomán egybehangzóan tanítják, hogy a keresztény tökéletesség felé hármas út vezet: a kezdők, a haladók, a tökéletesség útja (L. Tanquerey: Aszkétika és misztika, 619-626 pontok). A hármas út kapuja a **három megtérés**.

A keresztény élet elsatnyulásának egyik oka, hogy elfeledkeztünk a három megtérés szükségességéről. Gondolatban két csoportra osztottuk az embereket: a vallástalan, erkölcstelen és a vallásos, jó emberek csoportjára. És minthogy minket, mint egyházközségi tanácstagokat, lelkigyakorlatra járókat, szerzeteseket, papokat vallástalanoknak ugyan senki sem nevezhet, nyugodtak voltunk, abban a meggyőződésben, hogy rendben áll a szénánk.

Pedig a dolog nem ilyen egyszerű. Az első megtérés még nem elegendő a teljes, a tökéletes, az erőteljes keresztény élethez. Igaz, óriási szakadék tátong a hívő és a hitetlen, a tízparancsolatra fittyet hányó és az istenfélő ember között. Igaz, nagy különbség van aközött, aki többnyire a kegyelem állapotában van és aki mindig újra bűnbe esik. Az első megtérés bizonnyal az üdvösség kezdete. De csak a kezdete. Folytatás is kell. Második, sőt harmadik megtérés is kell, ha a keresztény élet teljes szépségét akarjuk megvalósítani.

Nem tudom, nem a kálvinizmus hatására feledkeztünk-e el a második és harmadik megtérés szükségességéről. A kálvinista tanok szerint az emberiséget élesen el lehet választani két csoportra, a bűnösök és a választottak csoportjára. A kettő között az a különbség, hogy az utóbbiak megtértek. Őszerintük az életben csak egyszer lehet megtérni, ez a megtérés azután végleges. Utána már semmi több nem szükséges, de nem is lehetséges. Így szoktak ők bűnösökről és megtértekről beszélni. Ezt a beszédmódot mi is átvettük és az első megtérésre alkalmaztuk. Aki már most tudatában volt annak, hogy halálos bűnöket már nem igen követ el, az megnyugodott, önmagát megtértnek tekintette és megállt a lelki élet útján.

Pedig, ha jobban elmélyedünk a Szentírásban és a lelki írók tanításaiban, akkor látni fogjuk, milyen ter-

mészetfeletti okok teszik szükségessé a második, sőt a harmadik megtérést is. Ezeket az okokat, a három megtérés mibenlétét részletesen tárgyalja *P. Garrigou-Lagrange* műve: *A megkezdett örökélet*, amelyet épp ezért fordítottam magyarra. Erre itt csak utalok, és a következőkben csak lélektani, gyakorlati szempontból szeretném a második és harmadik megtérés jelenségeit megvilágítani, az ott írottak kiegészítése gyanánt.

Ha lélektanilag nézzük a megtérés jelenségeit, a következő megfigyeléseket tehetjük. **Az első megtérés mélyén a félelem, a magányosság** és legtöbb esetben a **nemi ösztönnel folytatott** kemény harc rejlik. Istentől jobban félnek, mint amennyire szeretik. Inkább a világ hagyta el őket, mint amennyire ők a világot. A nemi ösztön pedig még úgy tombol bennük, mint a ketrecbe zárt tigris. Nem tud kitörni, de folyton rázza a vasrudakat. Tudnak engedelmeskedni, magukat alárendelik: de nem szívből, hanem emberi tekintetből. Jótól-rossztól egyaránt visszatartja őket a gondolat: mit fognak szólni hozzá az emberek?

És mert bennük még tombolnak a szenvedélyek, azért maguk is könnyen gyanakszanak (ki miben tudós, abban gyanús). Sok mindent lenyelnek, megaláztatást, bántalmat, de csak azért, mert félnek. Fékezik magukat, de ha egyszer megpattan a fék, akkor van mit látnunk, van mit hallanunk!

Ez a rövid leírás minden szavában pontos lélektani megfigyelésekre támaszkodik, amelyeket talán máskor lesz módunkban közreadni. Amint látjuk, az első megtérés lelkiállapota még nem valami megnyugtató, az első megtérésben levő személy, a lelkiéletben kezdő egyéniség még nem valami vonzó jelenség. Nem nehéz belátnunk, hogy az ilyen nem lehet apostol, nem vezethet másokat, nem tud senkit megnyerni Krisztusnak, nem élő példája az Evangélium boldogító erejének. Igaz, mi tudjuk, hogy a kellemetlen, nehézkes külső mögött nagy érték rejtőzik, hogy ebben a lélekben is már jelen van a megszentelő kegyelem – de csak úgy, mint hernyóban a lepke.

Másrészt azt is látjuk, hogy az ilyen személy lehet napi áldozó. Hiszen a felsorolt jelenségek egyike sem halálos bűn. Jól is teszi az ilyen személy, ha gyakran áldozik, mert ez a leghatékonyabb eszköze a továbbhaladásnak. Csak akkor kellene őt féltenünk, ha most már meg lenne magával elégedve: mert erre azután valóban nincs oka.

Milyen áhítatgyakorlatokra képes az ember az első megtérés állapotában? Imamódja a szóbeli ima. Elmélkedni még alig mer, vagy legfeljebb nagyon szigorúan kötött formában, hiszen olyan erősek benne a szenvedélyek, hogy rögtön elszórakoznak, rögtön kísértő gondolatok szállnák meg, mihelyt kissé lazán fogná a gyeplőt. Éppen érzékiségének lekötése végett nagy szüksége van a szentképekre, imakönyvekre, érmekre. Ragaszkodik a templomban a megszokott helyéhez, „máshol ő nem tud imádkozni". Csak bizonyos meghatározott pap, miséző, áldoztató kell neki, kínosan ragaszkodik egyes személyekhez.

Ha azután az ilyen személyek valami egyesületet, művet indítanak, abban is a külsőség lesz a fő. Létrejönnek olyan egyesületek, amelyekben először ünnepélyesen és nagy izgalommal, sértődésekkel, sugdolózásokkal tisztikart választanak, ünnepélyes megnyitó ülést tartanak, szűnni nem akaró szónoklattal kifejtik az egyesület „célkitűzéseit", év végén nagy fejtöréssel összehoznak valami statisztikát – közben pedig semmi sem történik.

Ha valakiben megvan a kellő alázatosság, és él benne Isten és a lelkek szeretete, akkor nem tud ebbe az állapotba belenyugodni. Nem vigasztalás számára az, hogy nincs halálos bűne. Hiszen igaz, élet az is, ha börtönben senyvedek, élet az is, ha bénán fekszem, de milyen élet! Hasonlóképp élet az is már, ha a kegyelem állapotában vagyok, de ez még csak a kezdet, nem pedig a végső cél. A kegyelemnek növekednie kell, vele növekednie kell az erénynek, az apostoli hatékonyságnak, erőnek is. Ehhez pedig elengedhetetlenül szükséges a második megtérés.

A **második megtérés** kegyelmi, természetfölötti hátterét illetően megint csak utalok Garrigou-Lagrange kiváló művére. Lélektani szempontból ki kell emelnem, hogy ebben az állapotban nagy **érzelmi átalakulás** következik be. Az érzékiség vad indulatai elcsöndesednek, legfeljebb csak időnként jelentkeznek nehézségek. De **megmarad az érzékiség gyökere, az a vágy, hogy szeressenek**, kényeztessenek minket, hogy dicsérjenek, elismerjenek, hogy tessünk másoknak. Ez a vágy szinte változatlan erővel megmarad. Nem nyilatkozik meg durva formák között, de befelé annál erősebb. Az ilyen lélek hónapokig tud rágódni egy durva szón, egy figyelmetlen megjegyzésen, egy vélt mellőzésen. Van már annyi önuralma, hogy kifelé semmit sem mutat, de annyira nem jutott, hogy lélekben felülemelkedjék az ilyesmin.

Dr. Ervin Gábor atya († 1944)

— FOLYTATJUK —

Minden Isten ajándéka!

„Te nem egy sodródó falevél vagy, egy értelmetlen seb ezen a földön, hanem áldás és ajándék. (...) Legyél azzá, amiért születtél, merd vállalni önmagad, és boldog leszel!"

Ajándék! Annyira szép ez a gondolat: minden, ami van a Földön, **minden Isten ajándéka**. A szép kék ég, a két kezünk, az élet maga, minden-minden Isten ajándéka.

Olyan jó ezzel a hittel nézni a körülöttünk lévő dolgokat, személyeket, mindent. Végül is lehetne fekete és fehér a világunk, mint a régi televíziókban, akkoriban úgy is megértettük a filmeket. De milyen szép, hogy Isten irántunk való túláradó szeretetében, megajándékozott a **színek** világával.

És gondoltál az **ízekre**? Végül is lehetne csupán két-háromféle íz: „saláta és retek, osszátok be!" – mondhatta volna az Isten. Ha te elmész valahova látogatóba és ott hatfogásos ebéddel várnak, az egyet jelent azzal, hogy fontos vagy nekik, szeretnek téged. A mi Urunk, Istenünk, hányféle gyümölccsel, zöldséggel, ízzel fogadott születésedkor? Az autónál nincs vaníliás meg kakaós üzemanyag, egyetlen fajta üzemanyag van, és az autó milyen jól megvan vele! Túláradó szeretetében elhalmoz Teremtőnk az ajándékaival, azt akarja, hogy jól érezzük magunkat ezen a földön. Maga a lét is ajándék szeretetből!

Aztán ott vagy te magad: csodáld meg a **kezedet**, ahogy fogsz vagy simogatsz, ahogy kenyeret szelsz, írsz, vagy keményen dolgozol. Kezed Isten szép ajándéka. A lábad, melyen jársz, szaladsz, futballozol és úszni is tudsz vele, ajándék, ingyen kaptad.

A **szíved**! Egyik gyermekemnek születési rendellenessége volt az egyik szívbillentyűjével. A sikeres műtét két és félmillió forintba került. Az én szívem, mind a négy billentyű, szépen csendben dolgozik negyvenhét éve, csak a négy billentyű tíz millió forint. Ajándék, semmit sem adtam érte.

Olyan jó dolog azt tudni, hogy amikor még meg sem születtél, akkor Isten kiválasztott egy lányt vagy egy fiút, és elkezdte formálni, alakítani, szépíteni, hogy neked adja, ajándékba. Igazából Isten teremthette volna valamennyiünket ugyanarra a kaptafára. Vagy csinálhatott volna 2-3 kaptafát: egy szőkét, egy barnát, egy feketét. Minek komplikálni? De minden ember más. Mindenki a maga módján egyetlen, és csodaszép. Isten így látta jónak nagylelkűségében, legyen áldott az Ő jósága. A bőség gazdagsága!

Jó dolog ajándékot kapni!? Olyan jó dolog úgy nézni a másikra, hogy ő számomra Isten ajándéka, áldása, simogatása. Isten nagyon szeretne téged boldoggá tenni, és ezért megajándékoz a kedveseddel, menyasszonyoddal, feleségeddel. Isten legcsodálatosabb ajándéka a te kedvesed, menyasszonyod, vőlegényed, ki elfogad, értékel, és boldoggá tesz. Persze fontos tudni, hogy nemcsak a másik ajándék a számomra, hanem én is ajándék vagyok az ő számára. Ülj le és tudatosan érezd magad ajándéknak, áldásnak. Isten annyira szereti a te kedvesedet, annyira akarja az ő boldogságát, hogy megteremtett téged. Te vagy a válasz a társad kérdéseire, értelme a reggeli kelésének, munkájának. A te simogatásod Isten hálája jóságáért, becsületes tiszta életéért. Üljél le a szobádba, és éld át ezt az érzést. Te nem egy sodródó falevél vagy, egy értelmetlen seb ezen a földön, hanem áldás és ajándék. Gondolkozz el, vajon a léted valóban Isten áldása a másik számára?

Tedd fel a kérdést:

„Valóban ajándék vagyok a másik számára? Ez a mai napom, ez a mondat, amit mondtam, ez simogatás volt? Egy kedves ölelés? Áldás? Gyógyír a másik sebére? Meleg tavaszi eső, napfény, mely virágbomlásra indítja a társamban a félénk rügyeket?"

Egészen biztos Isten senkit nem azért teremtett, hogy átok legyen, nehézség, vagy keserves botrány ezen a földön. Az Úr azt szeretné, hogy mindannyian a magunk módján családunk, népünk, nemzetünk, egyházunk számára az ő áldása, ajándéka, szeretetének a jelei legyünk. Legyél azzá, amiért születtél, merd vállalni önmagad, és boldog leszel! Isten szeret téged. Hiszen élsz!

Csaba testvér

A jövő veszélyei miatt haladjunk a falusi életmód felé (ha a városban élünk)

Támaszkodás Istenre

A falusi életmód egyik előnye, hogy **Istenre bízza** a család **biztonságát**, nem pedig hamis, ember alkotta biztonság érzésére. Sok dolog van, amit a városlakó ember ápolhat, és amiben megvallhatja hitét Istenben.

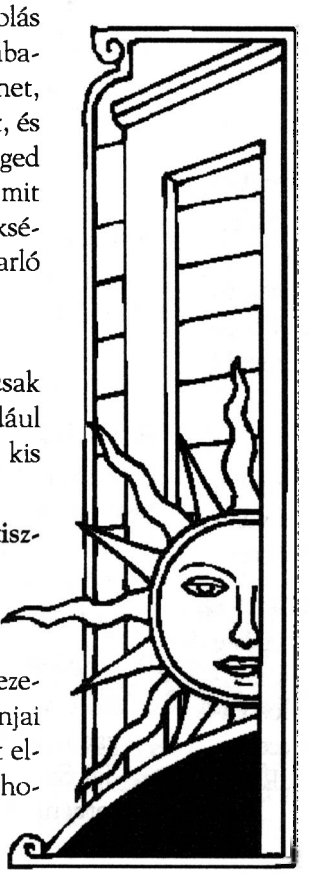
Induljunk!

1. **Helyezzünk minden nap mindent az Ő kezébe!**
   Ha nem indul az autó, ha kifogy a benzin, ha elromlik a hajszárító, ha betegség gyötör, stb. Tudjuk, Isten minden dologban bennünket figyel, és minden nap minden percét a szerető Isten hangszereli, aki Magához közelebb húz Téged. Engedd át az egész életedet Neki.
2. **Eddzed a bizalom izmait!**
   Lépj ki a komfort zónádból Isten miatt. Menj el a város egy nyugtalanító részébe, hogy segíts valakin. Látogasd meg a beteget és a bebörtönzöttet.
3. **Fájdalom, éhség, nyomor, magányosság**
   Ezektől rettegnek az emberek, a média a rettegésre játszik, fals választ adva, hogy eladhassanak minden terméket. Egy nagyvállalat nem ad valós választ ezekre a problémákra, csak fokozza ezeket. Istennél van a válasz bajainkra. Tekintsünk Rá, és Ő utat mutat.
4. **Isteni bölcsesség**
   Kapcsold ki a zajt! Fogadd be a falusi csendet az életedbe! Tartsd távol az őrült hajszát az életedtől! Kapcsold ki a tévét és a rádiót, tedd le az újságot. A világ halad nélküled is. Nem kell figyelni a világ problémáit. Legyen elég a saját életed. Élj minden pillanatot Istennel és Őérte!
5. **Csendben figyelj!**
   Fordíts nagyobb figyelmet a körülötted levő kis dolgokra! A gyermeked arcának vonásaira és kifejezésére, amikor vele vagy. A saját főztöd illatára, a rotyogó tűzhelyen. A kutyád boldogságára, amikor köszönt téged. Az ég színére és a csillagok ragyogására. A szél suttogásában is hallani Isten hangját.
6. **Isten szeretete**
   Magasztald Őt! Fogadd el Isten szerető kezét minden nap minden pillanatában, adj hálát és köszönj meg neki mindent!
7. **Imádkozz!**
   Engedd, hogy Isten jelenléte teljesen betöltsön, és az Ő szeretete betakarjon! Elmélkedj Jézus életéről, ahogy mindent elrendezett egyszerűen és szeretettel!
8. **Cselekedj!**
   Ha már megfigyelted a teremtett világot és elmélkedtél az Ő szeretetéről, légy kész magadat az Ő kezébe tenni. Töltekezz folyamatosan a dicsőítés és az ima által!
9. **Család**
   Az igazi kötelék az együtt töltött idő minőségéből ered. Ne azt keresd, hogy a családot szórakoztassák, hanem együtt tegyetek olyan dolgokat, ami mély megelégedettséggel tölt el benneteket, amihez vidámság is társul.
10. **Vakáció alatt járd a vidéket!**
    Ne vidd magaddal a várost, hanem üresítsd ki magadat, csak a szükséges minimumot vidd magaddal. Sátorozz vagy találj egy kunyhót falusi környezetben! Keress egy helyet, amely lehetőleg távol esik a zajos forgalomtól!
11. **Esténként kézimunkázz!**
    Vagy más csendes kézműves munkával töltsd, pihenéshez és kikapcsolódáshoz. Ez a csodálatos módja a családi beszélgetéseknek és együttlétnek. A munkát családi projektként együtt végezzétek! Alakítsd át a házat (természetes anyagokkal), vagy ültessétek be a kertet együtt!
12. **Közösség**
    Építs közösséget, bárhol vagy! Támogasd a helyi kisiparosokat! Ismerd meg szomszédaidat, próbáld megtudni, miben szenvednek hiányt és segíts rajtuk! Süss tortát az új szomszédnak, vagy ha csecsemő születik náluk! Adj egy tál levest és otthon sütött kenyeret a szegénynek! Ajánljad fel a fölös-

leges dolgokat vagy kerti terményt egy szükségben szenvedő szomszédnak! Segíts neki külső munkában, hogy te is erősödj, miközben a barátságot építed! Bátorítsad a **közös munkavégzést** a szomszédokkal vagy a hívekkel! Parkosítsad a templom környékét, segítsd csomagokkal a szegényeket, vállalj takarítást a templomban, tartsatok közös bolhapiacot a szomszédokkal, stb.

13. Környezet

Légy tisztában azzal, mire költöd a pénzed! Mit támogatsz a forintjaiddal? A pénzedet arra költik-e, hogy a rabszolgamunkát támogassák más országokban? Amit megveszel, az szennyezi-e a környezetet, akár az előállítás vagy csomagolás által, illetve hogyan tudsz megszabadulni tőle, ha már nem kell? Ha lehet, használt dolgot vegyél az új helyett, és csak olyat, amire valóban szükséged van! Légy őszinte saját magaddal – mit akarsz, és mire van ténylegesen szükséged? Ne támogass olyat, ami pazarló költekezéshez vezet!

14. Korlátozd az autóhasználatot!

Használjátok az autót közösen és csak akkor, ha feltétlenül szükséges, például egy nagy bevásárláshoz. Ha lehet, kis kocsit használj, illetve sétálj!

15. Használj természetes szappant és tisztítószereket!

Ne fogyassz gyógyszert, csak ha nagyon szükséges! Ezek nemcsak testedet mérgezik, hanem a környezetet is. Az antibébi tabletták hormonjai a vízbe jutnak, semmivel sem lehet eltávolítani. Ne használj gyomirtó és hozamnövelő szereket sem.

16. Ne támogasd a multikat!

Tudd, hogy az ételek nagy részét néhány nagy cég gyártja, próbáld meg elkerülni, hogy tőlük vásárolj, mivel bizonyítottan nem a termőföld, az állatok és az egészség, hanem csak a profit érdekli őket. Nézd meg, mi van az ételben, amit eszel, és hogyan állítják elő! Ha lehet, mindig a helyi termelőktől vásárolj! Szezonban gondoskodj a befőzésről, hogy kevesebb mérgező csomagolás és kisebb költséged legyen, és hogy a család biztosan jó minőségű ételhez jusson. Legyen kiskerted! Lehetőleg teljes kiőrlésű gabonát, hidegen sajtolt olajat, szárított gyümölcsöt, bio-magot vásárolj, főzéshez használd fel a maradékot is!

17. Krisztus testének ökonómiája

Krisztus teste másfajta világképet mutat, mint a kapitalista ellátási és keresleti modell. A verseny és a fogyasztás ösztönzése nem tartozik a krisztusi szívhez.

18. A versenyt pogány (ateista) társadalmunk tette erkölcsössé

Kis korunktól kezdve arra tanítanak, hogy akkor vagyunk jók, ha „jobban teljesítünk társainknál". Győzni a sportban, díjat vinni haza, éltanulónak lenni, ezek mind olyan dolgok, amelyektől „jól" érezzük magunkat, miközben másvalaki veszít, és „rosszul" érzi magát. Miért nem lehet kihozni magunkból a legtöbbet úgy, hogy közben nem kell valakinek a fejére állni, hogy ezt elérhessük? Miért nem tudunk elégedettek lenni azzal, hogy mindenki saját talentumait hozza Krisztus testéhez anélkül, hogy ezeket összehasonlítanánk? Hogyan lehet a fejet a lábujjhoz hasonlítani? Vagy a kezet a lábhoz? Nincs-e szükség mindezekre? Mit kell tennünk ahhoz, hogy megtanítsuk gyermekeinket, hogy értékeljék mások tehetségét? Hogy tudjon Isten ítéletet hozni?

Mindenki izgatott, ha „nő a fogyasztás" a gazdaságban. Azt mondták nekünk, hogy jó dolog sokat fogyasztani, mert ezzel több munkahely jön létre. Ha ez ennyire jó, akkor miért érezzük üresnek magunkat, ha még több dolgot veszünk? Ha vásárolunk, ne csak azt nézzük, hogy saját tulajdonunkkal sáfárkodunk, amit Isten ránk bízott, hanem azt is, hogy a vásárlásunk okoz-e irigységet másoknak.

19. Ajándékozás esetén adjunk saját készítésű ajándékot!

Egy megvásárolt ajándék miatt mások szégyenkezhetnek. Zavarba jönnek, hogy ennyi pénzt költöttünk rájuk, vagy rossz érzésük támad, hogy itt ez a drága ajándék, ami nem is tetszik igazán, de kényszerből megtartják, mivel „ajándékba kapták". Bűnösek vagyunk-e, hogy telezsúfoljuk saját és szeretteink életét ajándékokkal?

Mérlegeljük, miért más a saját készítésű ajándék. Ez készülhet természetes anyagból, ami olcsó és nem terheli a környezetet, és ha már nincs rá szükség, egyszerűen lebomlik. Így ki tudjuk fejezni saját kreativitásunkat, amit ráadásul örömmel végzünk. A megajándékozott nemcsak magát az ajándékot látja, hanem az időt, amit ennek elkészítésével töltöttünk, és ezt nagyra értékeli.

20. Az élet tisztelete

Mérlegeld az okokat, miért korlátozzák a szülők a gyermekek vállalását?! Nem érzik úgy, hogy ezt megengedhetik pénzügyileg, érzelmileg és fizikailag. Feszültek a földi „javak" miatt, túl fáradtak a neveletlen gyerekkel foglalkozni, és túlságosan betegnek érzik magukat, hogy utódokat hozzanak létre. Ezeket a dolgokat meglepően könnyen le lehet küzdeni.

21. A gyereket ajándékként, értékként kell üdvözölni

A kisgyereket ne pénzügyi tehernek tekintsük, és ne erőltessük, hogy azzá váljanak! Adjátok meg nekik a méltóságot, hogy a család szükségesnek tekintse őket! Van sok dolog, amit a gyerekek el tudnak végezni, és ezt örömmel teszik meg, ami a családnak is segítség lehet. Korán tanítsuk meg őket, hogy értsenek az állatok gondozásához és a kézművességhez! Ez kifizetődik már a tinédzser éveik alatt, a tudást pedig egész életükben használhatják.

22. Fegyelmezzük a gyerekeket szeretettel, határozottan és következetesen!

Imádkozzunk együtt, töltsük a szabadidőt velük, öleljük át őket, nevessünk, éljünk békességben és érzelmi stabilitásban a család minden tagjával!

Az **egészséges gyerekeket** könnyebb nevelni, mint a beteget. Felelősek vagyunk gyermekeink egészségéért, felismerve, hogy a gyermek számára fizikailag a legfontosabb, hogy a környezete méreg- és stresszmentes legyen, kapjon egészséges ételt, tiszta vizet és sok-sok, friss levegőn töltött fizikai tevékenységet. A gyermek fizikai szükségletének biztosítását már a fogantatás előtt kezdjük el, mindkét szülő próbálja testét méregteleníteni és kitisztítani, hogy jó egészséget tudjanak átörökíteni a gyermeknek.

Legyünk tekintettel arra, hogy **milyen világot adunk tovább** a következő generációnak! Az élet tisztelete azt jelenti, hogy gondunk van arra, hogy az élet egészséges módon folytatódjon a Földön. Ha a jelenlegi döntéseink miatt elrontjuk gyermekeink jövőjét, akkor gondoljuk át az életvezetésünket és kérjük Istent, hogy adjon kegyelmet ennek megváltoztatásához.

Meg Lund

Az igazi érték a lelkünk!

III/1. rész

Agyunkon naponta ezernyi gondolat cikázik át. Sose legyenek üres perceink! Amint a test a lélek szolgálója és lakása, úgy lelkünk legyen az Isten szolgája és lakása. Ez a Teremtő legnagyobb szeretete irántunk, hogy Önmagát adja nekünk, és velünk, bennünk akar drága vendégként élni, az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Ennek a lakásnak mindig tisztának kell lennie!

Az igazságra, jóságra, szépségre és szentségre nem törekvő ember lelke kellemetlen, bűzös és piszkos lakás, ami méltatlan Isten fogadására. Amint az okos ember vigyáz testére, még inkább ezt kell tennünk lelkünkkel.

Szép a lélek és jó, ha egészséges is, ha benne a világosság, a szeretet, a jónak vágya és annak szolgálata él.

Amint Isten gondoskodott a föld ezernyi ajándékával testünkről, úgy kegyelmi adománynak gazdagságával akarja tisztogatni, erősíteni, nevelni lelkünket. Áldott érték a Szentírás, a lelkiismeret, a tanító Egyház, a lelki közösségek. Ezeknek hivatása a lélek tanítása, nevelése, gyógyítása és tisztogatása. Hiába az egészséges, jól ápolt test, és a tudással teletömött szellem, ha a lélek nem tudja, és nem kívánja Isten ismeretét és nem lángol benne az istenszeretet. Ennek, az emberek iránti nagylelkű szolgáló szeretetben kell megnyilvánulnia, így majd elmondhatják temetésünkkor: ez egy szép, törekvő, jó lélek volt. Így leszünk mag, mely majd megtermi gyümölcsét az utódokban.

1. A test és a lélek összefüggése

Vita tárgya: Mi a fontosabb: a test vagy a lélek?

Megoldás: A kettő elválaszthatatlan, egymással a legszorosabb kapcsolatban vannak. Mindegyiket gondoznunk kell, ha különválasztjuk őket egymástól, beáll a halál.

Mindkettő betegségének forrása a tudatlanság, a bűnös mulasztás, a túlzások: túltáplálás vagy az önszeretet.

2. Endobionta = önzés

Ahogy egészségünk függ (Brúnó Haefeli cikke nyomán) a „Mucor racemosus Fresen az ENDOBIONTA gombától, úgy lelkünk egészségének állapota attól függ, hogy Isten gyermekei vagyunk-e, vagy folytatjuk Ádám-Éva lázadási bűnét, és **önzően éljük a magunk életét?**

Hinnünk kell, hogy minden baj, szenvedés és a halál a bűn következménye és velejárója! A kérdések kérdése az, elhagyjuk-e a bűnt, lemondunk-e a test, a világ és a sátán csábításáról, és élünk a Tízparancsolat és az Evangélium szerint?

Amint az ésszerűtlen táplálkozásból származnak betegségeink – mert „imádjuk", szeretjük a „jó falatokat" – úgy **az önszeretetből születik a bűnök sokasága**. Az okos és józan ember lemond az ínycsiklandozó zsíros, fűszeres, sós ételekről, s leginkább a növényi ételeket és a tejtermékeket szereti meg. Éppígy elutasítja a kívánatos és érzékeinket izgató olvasmányokat, beszédeket, filmeket, tévét és egyéb bűnforrásokat, melyek egykönnyen a bűn pocsolyájába döntenek.

Mindkettőtől függ életünk, földi és túlvilági boldogságunk. Vállaljuk-e a betegségek vagy a kárhozat sorsát? Azért kaptuk az értelem és gondolkozás ajándékát, hogy kellő meggondolás után döntsünk.

Ne nézzük le és ne utasítsuk el se a tudomány, se a keresztény hit tanítását! Ráfizetünk majd, ha a bölcs Istennek, a Teremtőnek nem hiszünk.

3. A világ problémája...

Világszerte egyik legfőbb probléma a betegségek megelőzése és gyógyítása. Úgy látszik, itt teljesül „a vak vezet világtalant", a rengeteg értekezés, tanulmány, gyógyszer újdonság mind hiábavaló. Gyengül a népek egészsége, korán elöregszünk. Munkaképtelenné válnak milliók, főleg autóbaleset révén ijesztően nő a mozgássérültek száma, mind több lesz a fogyatékos gyermek. Kevés a foganatja a dohányzás, alkoholizmus, a kábítószer fogyasztás elleni propagandának, züllik, süllyed és gyengül a társadalmak életnívója és lelkiereje is.

Mind több lesz az életunt, elkeseredett, elfáradt ember, de tovább nyílnak a bárok, kocsmák, táncházak, bisztrók, hogy az emberek életörömöt találjanak valahol, vagy inkább felejtsék el az élet sanyarúságát és értelmetlenségét. A börtönök zsúfoltak, a tolvajbandák gomba-módra szaporodnak, és igen sokan sötétnek és értelmetlennek látják a jövőt. Elvakul a lélek, és az azt erősítő hit és erkölcs kivész az emberekből.

Se szeri, se száma a valláspótlék szektáknak, üresednek a templomok és igen sok a csak látszatkeresztény. **Újra pogányságba, a babonák karmaiba dől a világ.** Isten Szent Fia: Jézus Krisztus már kiemelt ezekből és lelket, családot, társadalmat rendező tanítást és példát adott.

Már nem bírják a kórházak fenntartását – ágymegszüntetéssel próbálkoznak segíteni –, s az elvesztett csaták hangulata uralkodik.

4. Segítsünk, mentsünk, gyógyítsunk!

Erre a feladatra mindenki hivatalos, de kevesen vannak, akik beállnak a mentőosztagokba. Igaz, hogy néhány ezer lélek tudatára ébred a súlyosan beteg társadalmi állapotnak. Önkéntes szolgálatba állnak gyerekotthonokba, elfekvőkbe, többen szívesen fogadnak elhagyott – állami gondozásban lévő – gyermekeket, hogy a szegénykék érezzék a családi élet melegét, áldását és az otthon világát. Akiben megmozdul a lélek, vállalkozzon is lehetőségei szerint segítségre, tanításra, apostolkodásra, hogy némiképp gyógyuljanak a mély sebek...

A mentő és segítő szolgálatot **egyesíteni kell az Istenhez vezetéssel**, a vele való életközösség melegével, mert hiába a jól ápolt, ellátott gyermek-ember, ha a lelke műveletlen, hitben és erkölcsökben járatlan. Az élet feladatait így majd képtelen lesz vállalni és ellátni gyenge, bűnnel terhelt lélekkel.

Együtt kell a testi és lelki egészséget gondozni és védeni, ápolni és építeni. Tanulmányozzuk és kívánjuk **keressük az egészséges életmódra vezető utakat**. Ha a test gyenge és beteg, kevésbé fogja szolgálni a lelket a maga hivatásában és küldetésében. Ne mondjuk, úgy élek, mint a többi ember, hanem járjuk a magunk egészséges okossággal és bölcsességgel kipontozott útját. Elsősorban segítsünk önmagunkon. Mentsük meg magunkat a bűnök romboló hatásától, gyógyítsuk téves nézeteinket, sajátítsuk el a Krisztusunk tanította életelveket, és szigorúan ragaszkodjunk a keresztény lelkülethez.

Anzelm OFM atya

VÉLETLENEK...?

Tavalyi kórházi gyógyulásom után idén júliusban újra kórházba kerültem komoly szívritmus zavarral. Nem vontam kérdőre Uramat, miért történt mindez. Hittem, sőt tudtam, hogy úgy van, amint ígérte: *„veletek vagyok..."* Ő valóban velem volt. Az Ő végtelen szeretetéről – mely szüntelen árad – tett tanúságot, és hiszem, azért is, hogy én is tanúságot tehessek mások számára.

A hitetlen ember egyes történésekre azt mondja, véletlen volt, sajnos néha mi is hajlamosak vagyunk ezt mondani. Az Úr hatalmas ajándéka – ha hagyjuk –, hogy szívünket érzékennyé teszi bizonyos történések lényegének, céljának felismerésére. És micsoda öröm – még ha utólag is – Isten akaratát, szeretetét felismerni.

- **Véletlen-e**, hogy ezzel a betegséggel még a hőség napjai előtt kerültem kórházba, és ott orvosi felügyelet alatt lehettem?
- **Véletlen-e**, hogy a kórházból már a hűvösebb napok beálltakor távozhattam?
- **Véletlen-e**, hogy a szívultrahang vizsgálat után, miközben az EKG-ra várakoztam, a vizsgálatot végző nővér eltávozott, én pedig rosszul lettem, a folyosón látszólag senki sem volt, aki segíthetett volna? Félni kezdtem, mi lesz. A folyosó sarkán feltűnt a kezelő orvosom, akinek szóltam, s ő egy pillanat alatt összekiabálta a segítséget és bevittek az EKG-ra. Mint perceken belül kiderült, a rosszullétem jogos volt, a műszer valami csúnyát mutatott.
- **Véletlen-e**, hogy amikor már nagyon éheztem az Eukarisztiában levő Jézusra, Ő meglátogatott? Nem jött az osztályra olyan ember, aki megáldoztatott volna, én meg szinte egész idő alatt őrző monitorra voltam kapcsolva. Rádiómon a recsegve-ropogva hallható „Mária-rádiót" fogtam be, ahol az egerszalóki ifjúsági találkozóról szentmisét közvetítettek. A szobában csak az Úr és én voltunk, betegtársaim a folyosón beszélgettek, így teljesen oda tudtam figyelni és beleélni magam a szentmisébe. A szentáldozáshoz érve azon kaptam magam, hogy én is sorban állok, hogy találkozhassam az Úrral, hogy magamhoz vehessem Őt. Azt a boldogságot alig tudom érzékeltetni, amit akkor átéltem. Melegség, és könnyek borítottak el. **Eljött hozzám!**

Talán az sem véletlen, hogy indíttatást éreztem arra, hogy betegtársaimért, orvosaimért, ápolóimért is imádkozzam. Nem ismerem a gyümölcsét, az Úr titka ez, de lehet, hogy valamelyiküknek szüksége is volt rá.

Sokan azt mondják, az érzelmekben sokszor csalódni lehet. Ez valóban így van. Tapasztalatom azonban, hogy ha nyitott vagyok az Úr kegyelmére, Ő az érzelmeimnek is formálója tud lenni.

Hálatelt szívvel köszönöm az értem mondott imákat, melyek erejében gyógyulhattam. Dicsőség az Úrnak!

Édes szerető Istenem, hálát adok, hogy a Te kegyelmedet újra megtapasztalhattam és ezt a tanúságtételt a kedves olvasó barátaimnak átadhatom. Uram, kérlek, add meg a szereteted megtapasztalása által a lelki növekedést mindnyájunknak, hogy kovász tudjunk lenni a Te országod gyarapodásában. Ámen.

Ábel József

— Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház lelkigyakorlatai 2009 —

- **Szeptember 25-től 27-ig** (péntek vacsorától vasárnap ebédig) **„Minden kegyelem" lelkigyakorlat** minden korosztály számára. Vezeti: Varga László atya (Kaposvár).
- **Október 9-től 11-ig** (péntek vacsorától vasárnap ebédig) **nők lelkigyakorlata**. Vezeti: Sztrilich Ágnes SSS.
- **Október 9-től 11-ig** (péntek vacsorától vasárnap ebédig) **lelkigyakorlat minden korosztály számára**. Vezeti: Kemenes Gábor atya.
- **Október 18-tól 21-ig** (vasárnap vacsorától szerda ebédig) **„Gyászukat akkor örömre fordítom"** (Jer 31,13) lelkigyakorlat özvegyeknek. Vezeti: Kármán János atya.

Jelentkezés:
Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház
2100 Gödöllő-Máriabesnyő, Kapucinusok tere 3.
Telefon: 28/420-176, 28/510-740
Fax/Üz. rögzítő: 28/510-742

Egyedül maradtam!

Ravasz László nyugalmazott református püspök 90. születésnapja alkalmából írta e sorokat:

Egyedül maradtam! Kedveseim szétoszlottak, ki-ki az övéihez. Akik a legdrágábbak voltak nekem, azok elmentek az örök hazába Ahhoz, Aki őket a legjobban szerette, és Akit ők nem tudtak eléggé szeretni. A többiek a földi életben találták meg a maguk párját, és egész életükkel ragaszkodnak hozzá. Csak én maradtam egyedül.

Ó, ez az egyedüllét néha nagyon a lelkemre nehezedik. Úgy szomjazom azok után, akik elszakadtak tőlem, mint a száraz ág az elhullott levelei után, mint a bokor üresen maradt fészke a tengerentúlra röppent lakója után.

Vannak körülöttem drága lelkek, akik gyöngédséggel és szeretettel vesznek körül, de emberöltők távolságán át úgy tekintünk egymásra, mint két szembetalálkozó hajó utasai, aki azért közeledtek egymás felé, hogy örökre eltávolodjanak.

Nincs senki, aki megértene, emlékeim másokat nem érdekelnek. Érzéseimre jóakarat, de nem visszhang felel. Mintha valami üvegfal ereszkedett volna közém és a világ közé. Úgy tetszik, mintha felesleges volnék. Mint egy itt lévő időszerűtlenség, itt felejtett avarlevél egy olyan fán, melynek már nem az a tavasza, ami az enyém.

De, ha lelkem figyelmes az Isten Igéjére és elmerül az Ő tanácsának ismeretében, akkor átmelegedő lélekkel látom, hogy ez nem büntetés, hanem ajándék. Isten készítget arra, hogy Hozzá térjek. Szent keze egyenként veszi el tőlem mindazt, amit a világ adott, mert engem akar egyedül, és azt akarja, hogy én egyedül Őt keressem. Betakart engem a világnak ezerféle viszonylatába. Most bont ki belőle. Azt akarja, hogy ne tekintsek hátra, mint Lót felesége, mert egy elmúló, égő városból, az élet városából, a múló világból menekülök az Ő hazahívó karjai felé. Készítget arra, hogy csak Vele légyen társalkodásom. Ő legyen mindenem, mert nemsokára át kell mennem azon a keskeny pallón, ahol mindenki elhagy, senki sem segíthet. Ahol az emlékek teherré válnak, egyedül Ő a segítség. Egyedül Ő tart meg, és szállít át erős karjaiban a túlsó partra.

Kezdem úgy érezni, mintha boldog találkozásra, egy csodálatos palotába mennék. Mögöttem bezárul elhagyott világom ajtaja, elhallgat édes vagy fájó zűrzavara. Leperegnek rólam emlékei, koszorúi, sebhelyei, mint ahogy a szárnyra kelő kócsag előbb lerázza tolláról a vizet. Hívogatnak belülről zengő zsolozsmák, szemembe szitál a félig nyitott ajtó fénye, s egész lényemet betölti.

Ki az, Akivel találkozni fogok, amikor a küszöböt megroggyanó lábbal átlépem? Már itt minden tárgy arról beszél: ez az Ő aranyos felháza. Hívei, szolgái, palotát őrző cselédei némán is Róla beszélnek, s betölti a termeket az Ő nevének dicsősége. Érzem közellétét, velem van nagy áldott szerelme. Szívemhez szorítom ígéreteit, bízom Abban, Akit értem küldött, és Aki vérével megpecsételte az én meghívásomat.

Nem vagyok egyedül! Az Atya velem van. Ajkam talán néma, de fáradt lelkem már énekel!

Ravasz László

— Atyám! Kezedbe ajánlom lelkemet! —

Milyen jó, hogy rábízhatjuk kezünket arra a Kézre,
amely megtörte és életre keltette a Kenyeret,
amely megáldotta és megsimogatta a gyerekeket,
s amelyet szegek vertek át.

Ráhagyatkozni arra a Kézre,
amely olyan, mint a mienk,
de amelynek tetszőleges döntését csupa jóság vezérli,
s folyton csak szorosabban köt le minket
önmaga számára.
Átadni magunkat annak a puha
és hatalmas erejű Kéznek,
amely lehat a lélek velejéig, amely formál és teremt,
s amelyen át oly végtelen szeretet árad.

Teilhard de Chardin

Mondj »igent« a következőkre

1. Mindennap adj az embereknek **egy jó szót**! Minél többnek! Ha családtagod tett valamit érted, dicsérd meg! Ha barátod bajban van, kedvesen bíztasd! Ha a hivatalban unott, mogorva az ügyintéző, mondd neki, hogy együtt érzel vele! Keresd a lehetőséget, hogy valami kedveset, bátorítót, elismerőt adhass azoknak, akikkel együtt vagy!

2. Adj mellé **egy gyengéd érintést** is! Ha ismerősöd búslakodik, tedd a kezed a vállára! Ha párod elbizonytalanodik valamiben, fogd meg a kezét, hogy érezze, a terhet ketten viselitek. Ha gyermeked ott van melletted, öleld meg! Ne keress rá okot! Csak úgy! Mert szüksége van rá ahhoz, hogy egészséges felnőtt legyen belőle!

3. Egészítsd ki **egy mosollyal**! A mosoly hatására olyan folyamatok indulnak be Benned is, meg abban is, akire mosolyogsz, hogy már ezért megéri! Nem kell várnod a „megfelelő pillanatra", vagy egy okra, hogy mosolyogj! Mosolyogj csupán azért, mert élni jó! Ne várj érte cseremosolyt, de ha kapsz, lesz miért újra mosolyognod!

Mondj »nemet« az alábbiakra

1. **Panaszkodás.** Ne panaszkodj! Ha van egy rossz helyzet, akkor vizsgáld meg, mi miatt kerültél bele! Van-e lehetőséged megváltoztatni? Ha igen, lépj a tettek mezejére! Ha nincs lehetőséged megváltoztatni, akkor fogadd el! Úgysem tehetsz mást, a panaszkodás pedig egyedül Rád van hatással! Az ugye nem kérdés, hogy jó, vagy rossz hatással?

2. **Hibáztatás.** Ne hibáztass másokat! A saját helyzetedért különösen ne! Vállalj felelősséget a saját dolgaidért és ne keress bűnbakot! Azért, hogy Te oda kerültél, ahol most vagy, egyes egyedül Te vagy a felelős! Lehet, hogy nem Te vagy egyedül a HIBÁS, de a FELELŐS csak Te vagy! Ha gyermeked, beosztottad, ismerősöd követ el hibát, akkor sem az a lényeg, hogy a fejére olvasd, és jól megbüntesd! Az a lényeg, hogy a jövőben ne ismétlődjön meg a baj. Koncentrálj erre a hibások keresése és büntetése helyett!

3. **Prioritási sorrend megváltozása.** Soha, soha, soha ne engedd, hogy bármi, amit csinálsz, amit birtokolsz, a családod, a barátaid elé kerüljön fontosságban! Lehet, hogy fontos a munkád, a hobbid, fontos, hogy pénzt keress, de soha ne engedd, hogy a szeretteid elé befészkeljék magukat! Legyél saját magad is fontos magadnak, és szánj időt arra, hogy időnként magaddal foglalkozz! És mindenkivel, akit szeretsz!

Ismeretlen szerző

Ne aggodalmaskodjatok!

„Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől, mert a holnap majd aggodalmaskodik maga felől. Elég minden napnak a maga baja." (Mt 6,34)

Szeretnénk a gyermekeinket minden rossztól megóvni, és bánt bennünket, ha tehetetlenek vagyunk. Látjuk küszködésüket, és bánt bennünket, ha úgy érezzük, hogy többet is segíthettünk volna nekik, jobban is nevelhettük volna őket. Persze nemcsak a nők tudnak aggódni. Hadd idézzek néhány mondatot egy 70 éves férfi önvallomásából:

„Ha visszagondolok a magam életére, csak néhány boldog óra, derűs nap az, amikor valóban zavartalanul éltem. Mert vagy a múlt csődjei, vagy a jövő félelmei tették tönkre a jelenemet. A jelenem így, amelyben éltem, mindig elromlott. Szüntelenül azzal vigasztaltam magam, hogy majd holnap, vagy holnapután biztosan másképp lesz. És a holnapból ma lett, és azt éppen úgy elrontottam a tegnapok bánatával vagy a holnapok félelmeivel. Ma már tudom, hogy ott rontottam el az életemet, hogy a jelennek nem tulajdonítottam jelentőséget. Úgy jártam, mint gyerekkoromban, amikor egész télire megvettük az almát, de mindig csak olyat

volt szabad felhozni a pincéből, amelyik romlani kezdett, így soha nem ettem jó ízű gyümölcsöt."

Az Ige első segítsége számomra az, hogy figyelmeztet: elsősorban ne a múlttal és ne a jövővel törődjek, hanem a mai nappal. Valóban sokszor eltelik a fél életünk vagy talán több is, míg megtanuljuk, ha ugyan meg tudjuk tanulni, hogy egyedül a jelen áll a rendelkezésünkre, és élni igazán és értelmesen csak ma lehet. Jól értsük, nem a mának, hanem a mában. Nem valami „szakítsd le minden napnak a maga virágát" önző filozófiájáról van itt szó, nem a pillanatemberkék életfilozófiája ez. Arról sincs szó, hogy ne törődjünk a holnappal, afféle mesebeli tücsök módjára, hogy felelőtlenül Istenre hárítsuk azt, ami a mi feladatunk.

A keresztény ember igenis törődjön a holnappal, de ne törjön össze a holnap miatt! Azért fontos erről beszélni, mert a keresztény ember alapvető életformája ez: a mában való élés. Magamnak is mindig hangsúlyozom, mert a hívő emberek nagy része is sokszor vagy a tegnapokban vagy a holnapokban él, és eközben elveszíti élete értelmét. Van, aki szüntelenül úgy él, hogy a múltba menekül, hogy makacsul meg akarja tartani a múlt kedvező időszakait, amikor minden sikerült, minden összejött. Meg akarja tartani a fiatalságot, a társadalmi elismerést, vagy azt a valakit, aki már a múlté. Aki a múltban él, az úgy jár, mint Lót felesége. Akinek a menekülés napján az lett volna a dolga, hogy előre nézzen és menjen, de ő megállt, és hátranézett. És megdermedt.

Ezen a napon készít valami újat számunkra az Úr, és mi nem vesszük észre, mert makacsul ragaszkodunk a tegnapihoz. Ő újat teremt, mi pedig a régiekhez ragaszkodunk. De azt hiszem, hogy nemcsak a múltba való menekülés kísért meg bennünket, hanem a jövőbe való menekülés is elég általános. Egy-egy hétnek a kezdetén alig várjuk már, hogy hét vége legyen. Télen várjuk, hogy jöjjön a nyár, nyáron, hogy jöjjön a nyugalmas tél. Ha elbúcsúzunk valakitől, akit szeretünk, várjuk a viszontlátást, és a közbeeső időt legszívesebben agyoncsapnánk. Ha feladatok nehezednek ránk, legszívesebben megúsznánk az egészet. Amíg kicsik a gyerekek, arra várunk, hogy megnőjenek, hogy végre élhessünk. Amíg a holnapra várunk, elmulasztjuk azt, amit éppen ma kellene elszenvednünk vagy megismernünk. Ezzel kapcsolatban hadd olvassak fel egy egyszerű kis írást: *„Álmomban látogatóban jártam Istennél. Bekopogtam, hogy beszélgetni szeretnék vele, ha van rám ideje. Az Úr elmosolyodott, és így válaszolt: Az én időm végtelen. Mire vagy hát kíváncsi? Az érdekelne, hogy mit tartasz a legfurcsábbnak az emberekben. – Azt, hogy nem szeretnek gyerekek lenni, siettetik a felnőtté válást, majd visszavágyódnak a gyerekkorba. Azt, hogy az egészségüket is feláldozzák, hogy sok pénzük legyen, majd rengeteg pénzt költenek arra, hogy visszanyerjék az egészségüket. Azt, hogy izgatottan lesik a jövőt, hogy megfeledkeznek a jelenről, így aztán nemhogy a jövőt, de a jelent sem élik meg. Azt, hogy úgy élnek, mintha soha nem halnának meg, és úgy halnak meg, mintha sose éltek volna."*

Az Ige második segítsége, hogy arra tanít, ne lepődjek meg azon, ha a mai napnak baja van. Minden napnak megvan a maga baja. Ilyen világban élünk. Ebben az életben ez természetes: minden napra jut elég sok meglepetés, elég sok feladat, de csak annyi, amennyit Isten segítségével el tudunk hordozni, amennyit meg tudunk oldani. Mert jól tudja a mi Teremtőnk, hogy csak a ma olyan szűk méretű, csak a mának van annyi súlya, hogy nem rogyunk össze alatta, de csak akkor nem, ha nem egyedül kell cipelnünk. Hiszen Jézus határozottan megígérte, hogy velünk lesz. Velünk lesz mindennap Lelkével, velünk lesz angyalaival. Keressétek először az Isten országát! Ez azt is jelenti: keresd először az Ő jelenlétét, segítségét, és meg fogod találni! A mindennap baja erre a keresésre is ösztönöz, és biztat arra, hogy ne félj a bajtól és a szomorúságtól, és ne féltsd annyira a gyerekeidet se tőle.

Ottlik Géza így emlékezik gyerekkorára, a kőszegi katonaiskolában eltöltött éveire: *„Ott tanultam meg a lázadást, a zsarnokság gyűlöletét, az élet ocsmányságát és csodálatosságát. A magam természetének vad gonoszságát és szelíd jóságát. Az elnyomás ellenállásra nevel, a parancsszó különvéleményre, magányra. Sok minden eszembe jutott, és azt gondoltam, hogy semmi áron nem adnám oda gyerekkoromat egy boldog gyerekkorért. Nem szeretném, ha csupa-csupa boldog gyerek nőne fel ezentúl, olyanok, akik meg sem érthetnék az én gyerekkorom, vagy egyáltalán, az emberi életnek a szomorúságtól gyakran elválaszthatatlan szépségét."*

Nekünk, szülőknek nemcsak az a feladatunk, hogy megóvjuk a gyerekeinket minden bajtól, hanem az is dolgunk, hogy engedjük megtapasztalni az élet szomorúságát is. Amikor a mi életünk szomorúságából kapnak, akkor erőt is kapnak ahhoz, hogy diadalmaskodjanak rajtuk, és megtapasztalják azt is, hogy az élet a nehézségei között is szép és megajándékozott lehet. Ha őszintén el tudjuk mondani, hogy „a tegnap már a Tied, Uram, letettem azt a kezedbe, Te őrizd meg ott nekem! A holnapom még jó helyen van, a másik kezedben", akkor a mai napunkat ott, **az Ő szíve közepén érezhetjük**. A bajok errefelé segítenek bennünket: hogy ne csak a jövőben, hanem már ma találkozhassunk megdöbbentő kegyelmével.

Szalai Hajnal

A SZÍV

Egy nap a szívsebész azt mondta az operálandó kisfiúnak...

– *Holnap reggel ki fogom nyitni a szívedet.*

– *Ott fogod találni Jézust* – vágott közbe a fiú.

A sebész bosszankodva felnézett.

– *Fel fogom vágni a szívedet* – folytatta –, *hogy lássam, mennyi károsodás történt.*

– *De amikor felnyitod a szívemet, Jézust fogod ott találni* – mondta a fiú.

A sebész a szülőkre tekintett, akik csendben ültek.

– *Miután látom, hogy mennyi károsodás történt, vissza fogom varrni a szívedet és a mellkasodat, és eltervezem, mi a következő lépés.*

– *De ott fogod találni Jézust a szívemben! A Biblia azt mondja, hogy Ő ott él. Minden zsoltár azt zengi, hogy Ő ott él. Ott fogod találni Őt az én szívemben!*

A sebésznek elege volt.

– *Majd megmondom neked, mit fogok találni a szívedben: sérült izmokat, gyenge vérellátást, és elvékonyodott érfalakat fogok találni. Ezután el fogom tervezni, hogy tudlak meggyógyítani.*

– *Jézust is ott fogod találni, Ő ott él!* – mondta a fiú.

A sebész elment. Leült az irodájában, és magnószalagra vette a műtéttel kapcsolatos megjegyzéseit, gondolatait: sérült főütőér, sérült tüdőbe vezető erek, elterjedt izomsorvadás. Nincs remény a szívátültetésre, nincs remény a gyógyításra, kezelésre. Terápia: fájdalomcsillapítók, és ágyban fekvés. Prognózis – itt kis szünetet tartott –: egy éven belül halál.

Megállította a magnót, de még volt mit mondania.

– *Miért?* – kérdezte hangosan. – *Miért tetted ezt? Te juttattad őt ide! Te okoztad neki ezt a gyötrelmet, és Te kárhoztattad őt korai halálra! Miért?*

Az Úr így válaszolt:

– *A fiú az Én bárányom, nem terveztem, hogy sokáig a te nyájadhoz tartozzon, mert ő az én nyájam tagja, és az lesz örökké. Itt, az én nyájamban nem lesz fájdalom, olyan jólétben lesz része, amit te el sem tudsz képzelni. Szülei egy napon találkozni fognak vele és ők is megismerik a békességet és az én Nyájam gyarapodni fog.*

A sebész könnyeket hullajtott, de ingerültsége még ennél is hevesebb volt.

– *Te teremtetted ezt a fiút, Te teremtetted ezt a szívet! Meg fog halni hónapokon belül. Miért?*

Az Úr válaszolt:

– *A fiú az Én bárányom, vissza fog térni az én nyájamhoz, amint elvégezte küldetését. Én nem azért küldtem az én bárányomat a nyájadba, hogy elveszítsem, hanem azért, hogy egy másik elveszett bárányt megmentsen.*

A sebésznek potyogtak a könnyei.

Az operáció után a sebész odaült a fiú ágya szélére. A szülők vele szemben ültek.

A fiú felébredt és suttogva kérdezte:

– *Kinyitottad a szívemet???*

– *Igen* – mondta a sebész.

– *Mit találtál?* – kérdezte a fiú.

– *Megtaláltam Jézust* – felelte az orvos.

Ismeretlen szerző

Egy csodálatos felfedezés

Dr. STOWEL, az USA közismert atomtudása, új módszert dolgozott ki tudományos alapon kutatásai végzéséhez. Kutatási eredményei olyan hatással voltak rá, hogy megváltoztatták életfelfogását. Ő maga így nyilatkozik erről:

Meggyőződéses ateista voltam. Istent csak fantáziatárgynak tartottam. Tudományos kísérleteim során az emberi agy működését vizsgáltam munkatársaimmal. Megdöbbentő megállapítás volt számomra, hogy az agy a rádióhullámhoz hasonló működést mutat ki. A belőle kisugárzó hullámok hossza különböző lehet, mintegy skálát képezve, hosszuk elhatárolható egymástól.

A továbbiakban érdekelt bennünket a haldokló agyműködése. Úgy adódott, hogy kísérleteinket egy Istenben hívő idős nő közelében hajtottuk végre. A haldoklónak sejtelme sem volt, hogy a szomszéd szobában van felállítva a kísérlethez szükséges műszerrendszer, amely mellett munkatársaimmal feszülten vártuk a kísérlet kimenetelét. Egyikük sem hitt Istenben. Műszereink egyike a gondolatok keltette sugárzás erősségét mérte, amely oly számlappal volt ellátva, hogy minden

irányban (+,–) 500 egységet tudjon mérni. Ezen a műszeren előző alkalommal egy igen erős rádióadó kisugárzásának erősségét 9 egységben állapítottuk meg. A vizsgált haldokló a másik szobában Istennek adott hálát. Áldásért fohászkodott, bűneinek bocsánatát kérte Jézus Vére által... Örömtől sugárzott, hogy már csak néhány perc választja el az örökkévalóság világától.

A szomszéd szobában teljesen elragadott bennünket a hallottak alapján ébredt élmény és teljesen megfeledkeztünk műszereinkről, szemünkben a meghatottság könnye ült. Alig akartunk hinni a szemünknek: a mutató a pozitív irányú 500 egységnél állt!!! Tovább is lendült volna, de arra nem volt lehetőség, mert ez volt a skála határértéke.

Meglepődve néztünk össze: az emberiség történetében ez volt az első eset, hogy az ima elektromos erősségét mérték. A mérés szerint ötvenötször volt erősebb a mért rádiónál! Egy bizonyos idő eltelte után úgy határoztunk, hogy a fenti kísérletet megismételjük egy ateista beállítottságú haldoklón.

Műszereink felállítása után megkértük az ápolónővért, beszélgessen a haldoklóval. A haldokló kijelentette, hogy sem Istennek, sem embernek nem hisz, és elátkozott mindent. A műszer mutatója a beszélgetés elején megindult, de ellenkező irányban (a negatív irányba), és végül a gong itt is jelezte a műszer működésének hatását – 500 egység!!! Itt is tovább ment volna, ha lehetett volna. Az egész ateista beállítottságom a kísérlet során összeomlott bennem! A következő meggyőződésre jutottam; ha mi tudományos alapon az Istenben való hit által kisugárzott hullámok egységét – az ima erejét – mérni tudjuk műszereinkkel, s ugyanúgy az átkozódó gondolatokét is, akkor Istennek is lehetséges, hogy szívünk rejtett gondolatait is ismerje.

A tények alapján szemtől szembe találkoztam a mindent tudó, és mindent látó Istennel. Az abszolút igazságról meggyőződve, lehetetlen volt számomra továbbra is tagadni Istent. Elismertem Őt, és vele együtt elfogadtam Jézust az Ő Szent Fiát. Ma már hiszem és vallom, hogy Ő személyes Megváltónk. *Dr. Stowel*

Tanúságtétel Gloria Polo könyvéről

Végre magyar nyelven is megjelent! (A Föld sok országában évek óta százezrek olvassák!) Szeretném elmondani néhány gondolatomat Gloria Polo doktornő könyvéről (*Dr. Gloria Polo Ortiz: „Akit villámcsapás ért – Beszámoló a túlvilágról"*).

Szerintem ez egyrészt **a legizgalmasabb „kalandregény"**, másrészt **100 oldal döbbenet** – ami ránk is vár, harmadrészt **beszámoló onnan, a túlsó partról, ahol szembesülünk valódi önmagunkkal**. A sikeres, 38 éves orvosnő története, aki kétszer ég el: **először testileg**, egy villámcsapástól (életfontosságú szervei elégnek, szíve leáll), **másodszor „lelkileg"**, amikor az „Élete könyvé"-vel szembesül – odaát, az Úr Jézus színe előtt. Minket is „villámcsapás" ér, olvasva Gloria háromnapos kómája alatt átélt igaz történetét. Gloria, a balesete előtt átlag katolikus hívő volt, aki vasárnaponként szentmisére járt, sőt áldozott is. Sokszor adakozott, legszegényebb betegeit ingyen gyógyította, önmagát jó embernek hitte, mások szentnek tartották. De belső szándékai, gondolatai – mindezzel ellentétben – egészen mások voltak!

Megtudhatjuk (a doktornő túlvilági élményei alapján): – **Hogyan lesz a Gonosz életünk irányítója**: az elutasított gyermekáldás, az elmulasztott, és a szentségtörő szentgyónás, szentáldozás következtében. – **Hogyan adjuk át lelkünket a Sátánnak** a kis, jelentéktelennek gondolt bűnökkel: hazugságokkal, hiúsággal, pazarlással, közömbösséggel, pénzszeretettel. – **Az ördög legnagyobb hazugsága**, hogy elhiteti velünk, hogy nem létezik, és az embernek mindenhez joga van! – **Minden egyes abortusz a pokol kapuját nyitja meg**, újabb és újabb ördögök áramlanak ekkor a Földre! – **A bűnök nyomot hagynak a lelkünkön**, sebeket égetnek bele és összekapcsolnak az adott bűn démonával.

Mennyire más az elbírálásunk Jézus szemével nézve, mint ahogy mi megítéljük önmagunkat! De legszörnyűbb bűneink között is vár ránk az Úr Jézus – kimondhatatlan irgalmával, szeretetével –, hogy Hozzá kiáltsunk! Általa felismerhetjük, milyen hatalmas, felfoghatatlan ereje és értéke van a szentmise áldozatnak, Jézus drága szent Vérének, az Eucharisztiának odaát is! Mekkora kincs a másokért önzetlen szeretettel végzett ima, áldozat és szentmise felajánlás! Gloriát is ez mentette meg az örök kárhozattól!

Ez a könyv hatalmas segítséget nyújt igazi megtérésünkhöz! Kezdjünk hozzá! *A könyv a Marana Tha 2000 Alapítvány gondozásában, Katona István atya előszavával jelent meg. Ára: 500.-Ft. Kapható a Szent Gellért Kiadónál, a katolikus könyvesboltokban (Ferenciek tere) és az Emmausz Közösségi Házban (1146 Bp. Thököly út 120).*

H. L.

Ha egy prófécia sokáig nem teljesül, elhamarkodott vagy helytelen volt foglalkozni vele?

Hová forduljunk, ha egy prófécia elhamarkodottnak, vagy egyenesen helytelennek tűnik?

Ez egy olyan érdekes kérdés, amit bármelyik, még nem teljesült próféciával kapcsolatban fel lehet tenni.

Ilyen volt az a **„sürgős" ige**, amit 3 hónappal ezelőtt egy nagyon ismert evangéliumi prédikátor, David Wilkerson ajánlott – aki azt mondta, hogy *„egy világot megrázó csapás"* várható. *„Olyan ijesztő lesz, hogy mindannyian reszketni fogunk – még a legistenfélőbbek is"* – mondta Wilkerson, aki *„tüzek ezreit"* látta, amint kitörnek New York területén.

Ez március 23-án volt. Ekkor a gazdaságban éppen a lefelé menő spirál érvényesült, és az idők hangulatának köszönhetően az ember elgondolkodhat, hogy autentikus prófétikus „ige" volt-e, vagy Wilkerson tiszteletes saját mély, belső gondolatfolyama.

Úgy tűnik, mintha nagyon régen lett volna, mert a dolgok azóta változtak – legalábbis gazdaságilag, legalábbis egyelőre. De van-e még érvényessége Wilkerson „előzetes ismeretének"? Egyszerűen arról van-e szó, hogy még időre van szükség a jövendölés teljesüléséhez? Hamis-e – vagy csak egyszerűen egy újabb olyan eset, amikor túl hamar előre jeleztek eseményeket?

A próféciák esetében az idő mindig gondot jelent.

Emlékezhetünk rá, hogy a fatimai titkok beteljesüléséhez 30-40 évre volt szükség. Medjugorjében 1981 óta vannak jövendölések jövőben bekövetkező dolgokról. **„Hamarosan" a próféciák esetében nem mindig jelenti azt, hogy hamarosan** (emberi idő szerint).

De néha az idő megmondja. 1975-ben egy karizmatikus férfi Rómában kimondott egy próféciát intézményeink elgyengüléséről – amit ma valóban tapasztalunk, jóllehet több mint 30 évvel később. A 90-es évek elején Maria Esperanza venezuelai látnok megjövendölte, hogy a világ „sárga népei" „felkelnek", és nagy dolgokat tesznek. Visszaemlékezhetünk – 18 évvel a jövendölés után – Kínára és Észak-Koreára. (Egy amerikai is látta jövendölésben Észak-Koreát, mint nagy események kezdeményezőjét.)

Nem vonjuk kétségbe, hogy események bekövetkeznek; látjuk már a felvillanásokat; figyelmeztető csapásokat kapunk. De óvatosnak kell lennünk, hogy ne hamarkodjuk el a dolgot.

Néha a próféciák egyszerűen helytelenek. A legutóbbi Nagyböjtben voltak olyan jövendölések, hogy egy nagy „figyelmeztetés" jelenik meg április 10-én. Akár megtörténik a jövőben, akár nem, tudjuk, hogy az elmúlt Nagyböjtben nem történt meg.

Mindannyian ismerünk egy „véget": mindannyian meghalunk, és hogy felkészüljünk erre, annak meg kell előznie minden más készülésünket. Mikor paranoiás a készülés és mikor bölcs?

„Ezen a nyáron lesz valószínűleg az utolsó növekedési szakasz (mielőtt az amerikai gazdaság csődbe megy), hogy veteményes kertet létesíts (hogy arass is, ne csak ennivalóra valót, hanem magokat is tegyél félre, amelyek ahhoz szükségesek, hogy jövőre másik kerted legyen)!" – mondja a sok „sürgető üzenet" egyike, amiket kapunk az emberektől. És miközben megpróbálunk óvatosak lenni, nem vetjük meg a lélek hajlandóságát.

„Béke veletek" – mondja egy másik e-mail, kicsit visszább. *„Én is olyan vagyok, aki sok jelzést kapott egy eljövendő megpróbáltatási időszakról. 1988-ban volt egy sorozat »katasztrófa« álmom. Amikor megkérdeztem az Urat, mit jelentenek, úgy éreztem, azt mondja: Gazdasági válság időszaka következik, ami eltörpíti az 1930-as évek Nagy Depresszióját. Állj készen, hogy felszedd az emberek életének darabjait. Állj készen, hogy segíts nekik. Segítségre lesz szükségük. Sok lesz a kétségbeesés. Ez új reményhez fog vezetni Bennem. Soha ne vond kétségbe, hogy közel vagyok, amikor ezek megtörténnek. Ez része tökéletes tervemnek, hogy megmentsem gyermekeimet. Bízz bennem, imádkozz és legyél örömteli! Akkor az emberek tudni fogják, hogy én küldtelek téged."*

1988-ban ki hitt volna el egy ilyen üzenetet? 2009-ben más a helyzet.

„Szeretteim, megpróbáltatások ideje van rajtatok" – mondta egy másik „ismeret szava" – ez frissebb (május 14-én, egy álomban).

„Nem tudjátok, mire képes a nehézség, még a jó emberek életében is. Imádkoznotok kell magatokért és mindenkiért, hogy a szörnyű időkben is megmaradjatok telve reménnyel és könyörületességgel. **Az ima a kulcs!** *Jön olyan idő, mikor hívást éreztek, hogy továbblépjetek. A modell, amit Nehemiásnak adtam, az a modell, amit a ti időtökben is adok. Ne gyűjtsetek kincseket, de legyen minden közös a testvérekkel, akiket én összegyűjtök. Ragaszkodjatok az imához!*

Adjatok szükség szerint! Ne legyen féltékenység vagy perlekedés, hanem béke és hűség! A Szentlélek veletek lesz ebben az időben, új, erőteljes módon. Ne féljetek, mert közel vagyok!"

Prófécia ez, vagy személyes elmélkedő gondolatok?

Ha a medjugorjei titkok megvalósulása olyan sokáig tart, mint Fatimában, az azt jelenti, hogy lehet, hogy nem valósulnak meg teljesen századunk közepéig (bár néhány közülük, úgy mint Fatimában, sokkal hamarabb bekövetkezhet).

Közben ott vannak azok is, akik úgy gondolják, hogy a teljes harmadik fatimai titok még nem látott napvilágot. *„Wirklich gebt das der etwas"* – idézik néhányan XVI. Benedek válaszát (*„Valóban, van ott valami több"*), mikor szembesítették azzal a kijelentéssel, hogy a titokban **figyelmeztetések** is voltak a jövőről. Legalábbis ezt állítja egy tradicionalista csoport.

„Miközben teljesen elfogadhatóak" – jegyzi meg egy blogíró, *„a kijelentések végül dokumentált bizonyítást és nyilvánosságot igényelnek. Ha ezt a történetet igazolják és megerősítik más, megbízható, biztos kommentátorok, az lehet, hogy erősíti a dolgot – ahogy az a legtisztábbnak szükséges lenne."*

Nehéz evvel nem egyet érteni. A figyelmeztető csapás lehet lassú, fokozatos leszállás, mint az összeomlás, megtisztulás vagy az egyszerűsítés. Vagy jöhet gyorsan.

Bármi is a helyzet, legyünk óvatosak a szóbeszédekkel és a „prófétai lüktetés" túl gyakori hozzákapcsolásával a gazdasághoz. Része lehet, de ne szenteljünk túl nagy figyelmet a tőzsdének.

Egy hirtelen esemény biztosan jöhet a sötét gazdasági idők atmoszférájában (lásd a II. világháborút a nagy összeomlás után), de akkor is jöhet, amikor úgy tűnik, hogy minden egy kicsit jobban megy, vagy akár egy „virágzási" és ünneplési hullámmal is. Ez történt Noé idejében.

Michael H. Brown
(Spirit Daily, 2009) – „Az utolsó óra" írója

Tartalomjegyzék

Katona István: „Benne élünk, mozgunk és vagyunk" (ApCsel 17,28) 3
Dr. Ervin Gábor: A tökéletesség felé (II/1. rész) 4
Csaba testvér: Minden Isten ajándéka 6
Meg Lund: A jövő veszélyei miatt haladjunk a falusi életmód felé ... 7
Anzelm OFM: Az igazi érték a lelkünk (II/1. rész) 9
Ábel József: Véletlenek...? 11
Ravasz László: Egyedül maradtam! 12
Szalai Hajnal: Ne aggodalmaskodjatok!. 13
A szív 15
Dr. Stowel: Egy csodálatos felfedezés . 15
Tanúságtétel Gloria Polo könyvéről .. 16
Michael H. Brown: Ha egy prófécia sokáig nem teljesül... 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

MARANA THA
A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
Megjelenik kéthavonta.
Szerkesztőség:
Budapest 1146 Thököly út 120.
Tel: 222-5306
Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség
Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: ETO Print Kft.
Ügyvezető igazgató: Magyar Árpádné

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

¤ Szeretettel közöljük kedves olvasóinkkal, hogy az **őszi szemináriumok** a következőképpen alakulnak:
- október 5-én (hétfőn) indul a **Szentlélek szeminárium**,
- október 7-én (szerdán) kezdődik a **Gyógyító szeminárium**,
- október 8-án (csütörtökön) indul a **„Miatyánk" imaszeminárium**.

A Szentlélek és a „Miatyánk" szeminárium 8 héten át, míg a Gyógyító szeminárium 9 héten keresztül tart. Mindhárom szeminárium este 18 órától 20 óráig tart, és az Emmausz Közösségi Házban lesz (Bp. 1146 Thököly u. 120.). Jelentkezni hétfőtől csütörtökig 10 és 16 óra között a 222-53-06-os telefonszámon lehet.

¤ Az elmúlt hónapban a következő könyvek jelentek meg: **Dr. Heribert Mühlen, Johann Koller, Dr. Alfred Bölle: „Az Egyház megújulása Isten lelke által"** (500.–Ft), **Urban Camenzind-Herzog: „Ugye lángolt a szívünk...?"**, mely a belső imáról szól (1.500.–Ft), **Dr. Otto Knoch: „A zsoltárok szellemében élni és imádkozni"** (400.–Ft). Hamarosan megjelentetjük **Joyce Meyer: „A szeretet forradalma!"** című könyvét, melyet **ingyenesen** terjesztünk.

¤ **Mary Usha nővér** gyógyításról szóló CD-je kapható a Közösségi Házban.

SZERKESZTŐSÉGÜNK CÍME:
1146 Bp. Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-53-06
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu
Mobil: 06/20 438 61 60; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – http://www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – http://www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

„A segítő szolgálatot egyesíteni kell
az Istenhez-vezetéssel, a vele való
életközösség melegével, - mert
hiába a jól ápolt, ellátott gyermek,
ha a lelke műveletlen, hitben és
erkölcsökben járatlan.”
(Anzelm atya)

„Engedd, hogy Isten jelenléte teljesen betöltsön, és az Ő szeretete betakarjon. Elmélkedj Jézus életéről."
(Meg Lund)

200.-Ft